Ч. 136. Неділя 2 липня (19 червня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адмініcтрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Реченець скликаня нової ради державної. — Програма праці парляменту. — Справа каналів. — Голос лїберала про бар. Ґавча і кн. Туна. — Кабінетна криза у Франциї.

„N. fr. Presse“ доносить, що відкрите нової сесиї ради державної послїдує в суботу дня 15 с. м. Реченець буде остаточно ухвалений на нинїшнім засїданю ради мінїстрів.

Сесия та обмежить ся до уконституованя палати і комісиї і полагодженя закона о буджетовій провізориї, а може також будуть переведені вибори до делеґаций.

„N. fr. Presse“ каже, що бар. Ґавч доси не запрошував нікого з парляментаристів на конференцию і наміряє перевести наради з провідниками клюбів аж тодї, коли поодинокі клюби уконституують ся.

Та сама часопись доносить, що новий закон о водних дорогах буде предложений парляментови, але треба припускати, що бар. Ґавч велить собі насамперед зложити дотичний реферат о дотеперішнім станї переговорів і дасть вказівки до нових розслїдів законопроекту. Рішенє тої справи не послїдує так скоро, бо розходить ся тут також о переговори з поодинокими клюбами.

Якийсь безіменний лїберальний полїтик помістив в „N. fr. Presse“ статю, в котрій висказує свій погляд на нове правительство і его задачі та на можливу будучність. В статї тій між иншими висловлює такі гадки.

Признаючи велику справність полїтичну новому мінїстрови, зазначує сей безіменний полїтик, що з огляду на стан здоровля, бар. Ґавч зробив з себе жертву на бажанє цїсаря, обіймаючи керму правительства. Але вже в тій обставинї, в змінї президиї мінїстерства добачає сей державник певний зворот в сторону Чехів і уступку для них. За сю уступку однакож від Чехів буде можна мало що узискати. Є то тільки цїна за спокійну короteньку сесию лїтну. Мінїстерских тек не може бар. Ґавч дати Чехам, бо се довело би до спиненя роботи в державній радї.

Задачею бар. Ґавча має бути по думцї сего полїтика дослїд, серед яких умов можна би привернути правильну роботу в чеській соймі. Чеські і нїмецкі провідники мають тепер зібрати ся в Празї, щоби почати переговори з кн. Туном.

Імя кн. Туна від его іменованя намістником ческим часто виринає, а з ним вяжуть ся вісти, що по переведеню нїмецко-ческого пороміня має стати президентом мінїстрів.

Він хоче передовсїм довершити у вузших рамах то, що доси не удавало ся, а відтак з вузших рам ческої полїтики хоче виступити на ширшу видівню загальної полїтики. Рішенє однак про будучу полїтику і будучий кабінет западе доперва в осени, бо тепер є полїтика лїтна, полїтика відпусток. В осени розпічнуть ся переговори угодові з обмеженем до умовин, серед яких Нїмцї залишилиб обструкцию в соймі. Тому не будуть внесені в державній радї предложеня про язикове питанє краєвих властий і про окружний подїл Чех, бо се є солию в оцї Чехів.

Мимо лїтної пори і тепер не затихає велика полїтика. Іменованє кн. Туна намістником було першим ослабленем Бінертової системи і переходом в будуччину тепер підготовлювану. Тодї і бар. Ґавч по кількалїтнім мовчаню виринув на видівнї, а его промова була почином повороту до активної полїтики. Все те остає в звязи і не було лиш простим случаєм.

Також консервативна ческа шляхта, роздратована виборчою реформою, виступає знов на дїяльне поле, а її провідник кн. Тун підготовляє угоду, щоби лаврами украсити княжу корону і скріпити вплив консервативної шляхти.

Відтак має бути утворений новий кабінет, щоби перевести войскову реформу і новими податками скріпити буджет. З тими справами бажає кн. Тун звязати своє імя, а бар. Ґавч робить підготовленя до угоди. Тепер точка тяжести пересунула ся до Праги, однак вислїд виборів не конче сприяв намірам ґр. Туна. На-

Істория одної комуни.

(З російского — І. Н. Потапенка).

(Дальше).

Федя визначав ся ще в ґімназиї здібностями до рисунків, отже вирисував модель маринарки, на котрім ми взорували нашу роботу. Ми постановили звернути всї наші зусиля до того, щоби перемінити наші сурдути на маринарки, що не пригадували би нїчим ґімназияльних мундурів. Краяли і шили цїлий вечір і цїлу ніч, а в недїлю на полудне наші маринарки були вже викінчені.

Маринарки ті були без сумніву чимсь незвичайним і незнаним в історії кравецкої штуки, але ніхто не міг сказати, що ми не убрані, нїхто не міг би добачити в нашій одежи подібности до ґімназияльних мундурків. Місто білих металевих ґузиків були пришиті чорні і аж тепер я дізнав ся, на що Федя купив шнур. На грудех по обох боках наших маринарок були нашиті шамерунки, на взорець гузарских, а то зміняло до непізнаня наші ризи і надавало їм ориґінальности.

В понедїлок ми були на торжественнім богослуженю і на викладах в унїверситетї. Нїхто не дивив ся спід лоба на наші убраня, бо наші маринарки власного помислу не разили серед несказаної ріжнородности костюмів.

Тим способом тягнула ся наша сїра екзистенция чотири місяцї. Наше житє було тяжке. Праця, що полягала на переписуваню за марну винагороду, вистарчала ледви, щоб удержати нас при житю. Ми терпіли голод, зносили холод і вохкість, але будь-що-будь жили.

По чотирох місяцях наше житє війшло на новий шлях і то завдяки одній стрічі.

II.

Зоря нового житя заблисла нам по стрічі одного любителя природи, що називав ся Кирдяга. Кув се очевидно малорос. Вказувало на се не лише его назвиско, але й спосіб говореня, а передовсїм характеризувалв его поверховність. Віком був він мабуть старший від мене і Федї о яких два роки, але виглядав на трийцятьлїтного мужчину. Всї члени его тїла були великі: руки, ноги, голова і черти лиця. Ніс, губи, очи й уши виглядали якби зроблені на замовлене. Густі темні вуси опадали на долину по козацки, а борода заростала ему цїле лице аж по очи. Носив вишивану червону україньску сорочку, довгі чоботи, в котрі встромлені були шаравари незвичайно широкі. В руцї все мав грубу, сучковату палицю, а кучеряву голову накривав лїтом і зимою напів витертою, сивою баранковою шапкою.

Такий був Кирдяга тогди, коли ми з ним познакомили ся. Стрічали ми его і передтим, але не вязали нас з ним близші зносини. Ходив на природничий видїл, а ми були студентами видїлу фільольоґічного, отже бували в инших ніж він авдиториях.

Однак судьба хотїла, що ми заключили близше знакомство. Не тямлю вже, як се стало ся і про що ми говорили, але досить, що ми познакомили ся.

Кирдяга був незвичайно легкий в поведеню. Зараз познакомившись з ким небудь, відзивав ся до кождого „ти“ і домагав ся, щоби і до него так говорити. З тої причини ми говорили собі „ти“.

Познакомившись близше, ми пересьвідчили ся, що він був може ще більший бідак ніж ми з Федею. Коли довідав ся, що ми живимо ся ковбасою, випитав нас, за кілько споживаємо єї в часї тиждня, а коли ми сказали, що той споживчий продукт коштує нас 80 копійок тиждневo, кликнув:

— Гм, то солоно! 80 копійок на тиждень то неаби що!

— Ну, дешевше чейже годї виживити ся — сказав Федя.

— Як то не можна, коли можна! Го, го і як ще! Лише ви не знаєте, яку ковбасу їсти і де єї купувати. В склепі платите по 10 копійок за пару серволядок, але на торзї можна дістати тількож ковбаси за шість копійок...

Відомість та була для нас дуже хосенна, бо завдяки їй ми могли зменшити наш скром-

ціональні і ліберальні змаганя оживили ся, а се не конче прихильно для кн. Туна. А мимо того говорять голосно: бар. Ґавч в літі, кн. Тун в осени. До осени недалеко.

Такі вигляди на внутрішню політику австрийску подає ліберальний політик в „N. fr. Presse", а недалека будуччина виявить, скілько на тих вістях є дійстної правди.

Безпосередною причиною уступленя французского кабінету Моніса було ніби те, що він зажадав заяви довіря міністрови війни і одобраня поясненя сего міністра про висшу команду в часі війни. Та поправді дійстно причина не тут, а в тім, що премієр Моні настроїв против себе всі фінансові сили і їх оборонців в палаті. Не даром першим інтерпелянтом в палаті що до питаня про висшу команду виступив адвокат Андре Ес, юрист-дорадник великих банків. Великі фінансові і промислові інституциї солідарні між собою виступили против Моніса від сеї хвилї, коли він виявив свій незломний напір приписати самоволю залізничих компаній. Занепокоїла їх і діяльність міністра маринарки Делькасе. Він зменшував видатки на будову воєнних кораблів, котрі металюрґічні фірми сильно збільшали. І многочисленні представники і оборонці інтересів висшої плютократиї в палаті не переставали сіяти невдоволеня і інтриґувати против Моніса. А тут ще саме в останній хвили заострив ся конфлікт між сторонниками і противниками пропорціонального представництва. Прихильники найрадикальнійших реформ готові були голосувати против Моніса, щоби відомстити єму за піддержку проєкту виборчої реформи. Інтерпеляция про висшу команду показала ся дуже вигідною для всіх притокою. І маневр удав ся вповні, Моні мусів уступити.

Новий кабінет, як звістно, вже утворив ся під проводом Кейле, який обняв також теку внутрішного міністерства. Теку заграничного міністерства обняв де Сельв, міністерство війни Месімі, маринарки Делькасе, просьвіти Сте, фінансів Кльо, публичних робіт Оґане, торговлї Куйба, хлїборобства Пам, кольоній Лє Брін, робіт і социальної опіки Рено. Отсей кабінет Кейле наслідком трудностий в обсадженю міністерств вийшов доволї пестрим та виказує ряд мало відомих імен. Також питанє, чи президентови міністрів удасть ся удержати тривку єдність кабінету, особливо коли буде ходити о виборчу реформу.

Дня 27 червня відбула ся перша кабінетова нарада, на якій уложено і принято текст правительственної заяви. Она дуже коротка. Кабінет перенимає на себе реформи, які творили проґраму попередного міністерства, отже виборча реформа, службова реформа та скоре полагодженє буджету. Правительственна заява заповідає дальше предложенє законопроєкта про відмежованє Шампанії та зазначує, що правительство постарає ся о принятє назад до служби відправлених зелїзничників.

Новинки.

Львів, 1 липня 1911.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував радника полїциї, управителя дирекциї полїциї у Львові дра Иосифа Райнлендера, правительственним радником і директором полїциї у Львові. — П. Міністер публичних робіт признав інспекторови промислових і доповняючих шкіл Янови Тарчаловичови у Львові VIII кл. ранґи і іменував в етаті канцелярийних урядників патентового уряду канц. офіцияла Иосифа Кучиньского, канцелярийним ад'юнктом. — П. Намістник поручив управу староства в Хшанові секретаревр Намістництва Владиславови Хилїньскому. — Президент галицкої дирекциї почт і телеґрафів заіменував адюнкта Мечисл. Лімановского, почтмайстром в Стрілисках нових, а експедиента Мих. Крупу в Кобилянцї почтмайстром в Городници.

— **Нова стация телєфонїчна.** Дня 22 червня 1911 віддано до прилюдного ужитку телефонїчну стацию в Борках великих, яка урядує рівночасно як стация телеґрафічна з телефонїчним урядженєм з обмеженою службою денною.

— **Підвисшенє податку від горівки.** Угорский міністер скарбу задумує завести на Угорщинї підвисшенє податку від горівки з 90 К на 140 корон на гектолїтрі без огляду на те, що в Австриї того підвисшаня не ухвалено.

— **Відозва до ПП. Добродіїв,** котрі мешкають на селї. Оселя для хлопцїв не може бути в сім роцї отворена з причини пошести в Угерцях. Школа ім. Шашкевича має до приміщеня кількох дуже чемних і дуже бідних хлопчиків у віцї від 9—11 лїт. Хто був би ласкав їх приняти зволить зголосити ся або до школи або на адресу: С. Герусїньский Львів, Садівницка 101.

— **Пригода на зелїзници.** Із Станиславова пишуть: З причини передчасного пересуненя зворотницї вискочив із шин особовий віз середної части поїзду особового вчера по півночи на шляху між Станиславовом а Ямницею. Нїхто з подорожних нї з зелїзничої служби не потерпів ушкоджень. Перерву руху поїздів усунено до години 5 рано.

— **Підвисшенє цїн тютюнових виробів.** З днем 1 липня наступить в обох половинах держави загальне підвисшенє тютюнових виробів. Підвисшенє виносить:

1) при циґарах загальної тарифи 1 до 2 сотики, при специяльних циґарах 1 до 6 сотиків; 2) при папіросах загальної тарифи 1 сот., при специяльних 1 до 2 сот.; 3) при циґаретових тютюнах загальної продажи від 100 ґр. 8 до 96 с., при специяльних тютюнах 74 с. до 1·50 К, при звичайних тютюнах до люлюк $3\frac{1}{2}$ до 13 с., при лїпших родах тютюнів до люлюк 10 до 20 с.; 4) при послїднїйших родах тютюну до люлюк 4 до 6 сот. від 100 ґр.

Не підвисшено знов: а) цїн табаки, котрої консумция постійно зменшає ся і для до-

---

ний буджет майже о половину. Дальше удержуванє зносин з Кирдягою розширило ще більше овид нашого знаня. Якийсь час опісля прийшов до нас і оглянувши наше мешканє та довідавшись, що платимо за него сім рублів місячно, сказав нам просто, без обиняків, що ми дурні.

— Якже можна платити за таку нору аж сім рублів, коли за мостом у вдови по дяку дістанете два рази більшу комнату за півтора рубля!

— Алеж то страшно далеко, найменше чотири верстви від середмістя. Треба би в такім разі робити по вісім верст денно.

— І що з того! На щож чоловік має ноги як не на те, щоби мірив ними верствові віддаленя? Ага, то мусять бути ті серволядки, за котрі платите по десять копійок за пару? — кликнув, побачивши неосторожно полишену нами ковбасу на вікні і беручи сейчас одну серволядку до рота. Зуби мав великі та острі, а рот широкий; нещаслива серволядка щезла в єго пащеці в одній хвили. Цмокнув губами з нетаєним вдоволенем і сказав:

— Справді добра ковбаса, знаменита! Менше в нїй перцю ніж в тій, яку продають на торговици по шість копійок. Смачна!

По тій похвалї взяв другу серволядку, що лежала самітно на вікні, і справив ся з нею в той спосіб, що й з попередною. Ми оба з Федею споглядали сумними очима на то, як щезли в роті Кирдяги наші надії вечірної поживи, але тямлячи на обовязок гостинности, мовчали.

— Славна ковбаса, єй Богу, знаменита! — прихвалював серволядки наш гість. — Не маєте чим попити? Що? Добре би було ликнути чогось рідкого...

— Можна би зробити чаю! — сказав Федя.

— Чаю? Отже і чай пєте? Го, го, го, таж ви живете як поміщики! Єй Богу, як справдішні шляхтичі! Ну, розуміє́ть ся, що чай буде добрий! Знаменитий напій! Давайте чаю!

Федя зробив чаю а Кирдяга випив тілько, кілько міг і прихвалював, що чай знаменитий. — Взагалї дуже був з нас вдоволений.

По трех днях Кирдяга знову нас відвідав, але сим разом не сам, а в товаристві молодого студента, котрого худощавість і блїдість дуже нас здивували.

Одїтий був нечувано лихо, гірше ніж я і Федя. Годї було би навіть означити фасон єго убраня. Сурдут єго був подібний до жіночого кафтаника, а під тим кафтаником мав якусь бавовняну куртку замість сорочки. Єго верхною одежею була якась дивовижна плахта, котра, коли ішов, робила єго подібним до птаха в леті. Одїж та була легка, не лише не ватована, але навіть без підшивки. Горло мав обвязане хусткою від носа, говорив голосом глухим і кашлав що хвилї.

— Боже милий — подумали ми собі оба з Федею, глядячи на него — видко, що є на сьвіті люди біднїйші від нас, а ми думали, що нема вже більших бідаків...

— Отсе, товариші, я привів вам друга — відозвав ся Кирдяга. — Є він студентом математики, лихо напутило єго вибрати собі той видїл! Щож єму з тої математики прийде? Я вчу ся хемії, отже бодай можу колись отворити хемічне заведенє... А з математики який хосен... Назвиско має аристократичне, Ягайлонов, походить видко з литовских князїв, але що з того, коли не має що їсти...

Ми познакомили ся з властителем такого визначного назвиска, але він був незвичайно збентежений тим представленєм єго Кирдягою і не знав, де подїти ся. Тимчасом Кирдяга рубав дальше:

— Стрічаю єго нинї і бачу, що має блїде лице. Щож у тебе чувати, братику? Нїчого не говорить. Викручує ся і загикуєсь, а я виджу, що він від двох днїв не їв. Єй, кажу, накормив би я тебе, але єй Богу, що не маю копійки при душі. Ходїм кажу до них, ніби до вас, они мають добру ковбасу... А щож, маєте ковбасу?

Ми збентежили ся трохи. В тій хвили ми не мали ковбаси, але за те мали трохи гроший.

— Можна буде принести... Зараз постараю ся — сказав Федя, натягаючи на себе плащ.

— Ах, не треба... Не трудіть ся, товаришу — сказав сумним голосом Ягайлонов, незвичайно збентежений. — Кирдяга вигадує всьо...

— Не роби церемонії, Ягайлонов! Они добрі хлопи і щири товариші, єй Богу! Не вигадую зовсїм, бо преці видко, що голод тобі докучив. Іди, іди Будкевич, принеси ковбаси... А і на мене памятай, возьми там і для мене...

Федя, знаючи добре, що Ягайлонов голодний, а лише через встид або фальшиву амбіцию не хоче до того признати ся, побіг по ковбасу, а я заняв ся приладженєм чаю.

Бідачиско Ягайлонов виглядав як воробець, що випав з гнїзда. Вираз єго лиця був незвичайно лагідний і делїкатний; поводив ся дуже скромно, уважав заєдно на то, що говорив, а під враженєм простакуватих, хоч не неприличних слів Кирдяги хмарив ся.

Коли Федя вернув з двома парами серволядок, Кирдяга відділив одну пару для Ягайлонова, а другу почав сам споживати. Ягайлонов церемонив ся. Треба було ужити слів заохоти, щоб намовити єго до їдженя, а що я порав ся коло чаю, Федя підняв ся того обовязку гостинного господаря.

— Не робіть же товаришу, нїяких церемоній — говорив до Ягайлонова — иншим разом ми знов підемо на ковбасу до товариша... То звичайна річ в товарискім житю...

Як він добре говорить! Що? — кликнув Кирдяга, приступаючи в сій хвили до споживаня другої серволядки. Видиш, Ягайлонов, я казав тобі, що з них добрі хлопи! Ковбаса справді знаменита! Єй Вогу, пишна! Їдж, брате, бо як ти не будеш їсти, то я з'їм, єй Богу...

(Дальше буде).

ходів з тютюнового монополю не відграє ніякої ролї; б) ціни люксусових циґар, котрі недавно введено, іменно Coronas і Pigmeos, та Cigarillos і Virginosa, в) ціни папіросів введених доперва в останних лїтах, Coronas і Kaiser. Угорскі папіроси задержують дотеперішну ціну, зате їх величина буде зменшена.

Причини підвисшення цін тютюнових виробів мотивує заряд тютюнового мнополю ситуациєю держ. скарбу. Правительство бажаючи удержати рівновагу в буджеті, предложило парляментови ряд проєктів, після котрих мало ся найти покрите на нові значні видатки. А коли предложені парляментови закони не діждали ся полагодження, правительство, хотячи позбути ся недобору в держ. буджеті, мусіло взяти ся за адмінїстрацийні средства і крім реформи зелїзничих тариф, перевело підвисшене цін тютюнових виробів.

Поголоска, немов би дохід з підвисшення тютюну мав служити на покрите видатків на войскові цїли, є неправдива. Постановлено его ще в 1909 р. на внесене угорского правительства, а тепер з огляду на державний скарб, таке підвисшене показало ся конечним. Треба розважнти, що нинїшні ціни циґар і тютюнів установлено в 1888 р., підчас коли ціи папіросів і тютюну до люлюк від 30 зглядно 40 лїт не змінювано. Сам той факт доводить, що вже з чисто купецких мотивів, підвисшене цін показало ся конечним, бо кошти виробу тютюнів, як фабрикация всяких инших виробів в протягу того часу незмірно зросли.

Зросла ціна тютюну (ціна турецкого і инших тютюнів піднесла ся о яких 100%). Ціна лїпших родів гаваньского тютюну піднесла ся о яких 40%. Подібно і менше більше в таким самім відношеню зросла в тім часї ціна краєвого тютюну від 20—70%. Не менше від подорожіня сирих материялів зросли кошти фабрикациї в наслідок значного підвисшення платнї робітникам. Надвижка платень виносить річно дванайцять (12) мілїонів корон. Кошти заосмотреня робітників, занятих в державних фабриках тютюну виносять річно 2·2 мілїонів, а разом з ново заведеними гуманїтарними урядженями, кошт сей зросте до 4·2 мілїонів корон річно. Кождий, що ту річ предметово оцїнює, мусить признати, що супротив такого велячезного зросту видатків, мусіло ся подумати про відповідне піднесене рубрики доходів. Під тим оглядом випередили впрочім австро-угорску монархію инші заграничні держави, як Франция, Анґлїя, Німеччина, Італїя та Румунїя. В тих державах або підвисшено цїло чи податок, або також піднесено цїни виробів тютюну, мимо сего, що в тих заграничних державах, в котрих є введений тютюновий монополь, доходи з того монополю є много більші чим в Австриї. І так, дохід з тютюнового моноцолю виносить у Франциї 430%, в Італії около 300%, а в Австриї лише 160%.

Телеграми.

Відень 1 липня. Цїсар вчера приймив у віллї „Гермес“ войскові рапортии і рапорт шефа секциї Дароварі'ого. О год. 11 рано приймив Цїсар на приватнім послуханю архикн. Ізабелю, жену архикн. Фридриха, а відтак на окремій авдиєнциї аташе маринарки в амбасадї при італїяньскім дворі. Між годиною 1 а 2 відбув ся прохід в парку, а о 6 год. вечером виїздив Цїсар повозом.

Будапешт 1 липня. Палата вельмож ухвалила войсковий закон.

Париж 1 липня. В палатї послів і в сенатї відчитано вчера заяву нового правительства, котре заповідає предложене закона про розмежене округів шампаньских і закона виборчого. Дальше заповідає правительство, що й на будуче опиратн ся буде на дотеперішних заграничних союзах.

Брукселя 1 липня. Страйк моряків прибирає чим раз більші розміри. По портових містах вибухають несупокої. Власти змобілїзували войско і полїцию.

Цїна збіжа У Львові.

дня 30-го червня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·80	до	12·—
Жито	7·75	„	8·—
Овес	8·50	„	8·—
Ячмінь пашний	7·50	„	8·—
Ячмінь броварний	8·30	„	9·50
Ріпак	13·—	„	13·25
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до варення	11·80	„	13·20
Вика	8·50	„	9·25
Бобик	8·—	„	8·25
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	125·—	„	135·—
Конюшина червона	75·—	„	80·—
Конюшина біла	95·—	„	100·—
Конюшина шведска	65·—	„	75·—
Тимотка	50·—	„	65·—

Надіслане.

Подорож довкола землї.

Весела товариска гра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педаґоґічного. Львів, 1910. — Цїла гра гарно обдумана. Она незвичайно цїкава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначеної до кидання і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в подорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гра незвичайно складна і вправляє знаменито думане і память. Надає ся дуже до забави дїтий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбуджене патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Їдьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, як другі в сьвітї,
Засияли у просьвітї,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли“.

— Домашна кухня. (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарні Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Цїна одного примірника 1 К 50 с.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненим чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: Адам Кос...

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.